

Hum pri Ormožu. »Štajerc« ta vsiljivi list, ki zastopa le ptujske trgovce pred slovenskim kmetom, je preteklo nedeljo pridal tudi na Hum k obšinskemu predstojniku. Ali kako se je opekel! Takoj je moral zopet nazaj v Ptuj. Pri tej priliki povemo, da dobro vemo za one tri posestnike, ki so naročeni na tega lažnjivega ptujskega kljukeca. »Štajerc« je prijatelj ptujskih trgovcev, ne pa slovenskih kmetov.

Iz šole. V Gorici so se usposobili za ljudske šole s slovenskim in ljudske šole z nemškim učnim jezikom: Dolenjec Helena, učiteljica v Prihovi, Duler Emilija, učiteljica pri Sv. Martinu pri Slovenjem gradu, Kahl Irena, učiteljica v Veliki nedelji, Valenčič Antonija, učiteljica v Stranica pri Konjicah, nadalje se je usposobila Mrevlje Pavlina, učiteljica v Dramljah na Spod. Štajarskem za ljudske šole s slovenskim učnim jezikom in nemščino kot učni predmet. Gsp. Šnuderl, učitelj v Zrečah, odide k Sv. Juriju v Savinjski dolini, da bo skrbel za šolo-podružnico na Ojstrici. V Zreče pride gsp. Tržan. V Cmureku je umrl gsp. Bauer, bivši učitelj v Ljutomeru in nekdanji šolski nadzornik za ljutomerski okraj; kot zemljemerec je imenovanec bil znan tudi izven šole. Svetila mu večna luč!

Ziče. Na gostiji pri Klincu po domače »Tomaž« nabralo se je za šolo na Muti K 7-12, kateri znesek se je po starašinu kot predsedniku bralnega društva takoj odposlal.

Središče. Trije trgovci so tukaj. Vsi se štejejo med narodnjake, a sliši se, da železine ne naročujejo pri »Mercuru« v Celji, ampak pri tvrdki Rakusch. Trgovec Sigmund Fridrich kakor se iz gotovih virov zna, tihoma »Štajerca« brezplačno deli. Pozor, ki kupujete pri njem! »Štajerc« se navidezno kaže prijatelja kmetom, v resnici ima druge nakane. V peti kuriji sta za volilna moža izvoljena Kolarič J. ml. in Robič.

V Šentjurju ob juž. železnici bode v soboto dne 8. decembra popoludne ob 4ih v prostorih gosp. R. Doboviška zborovalo cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo, in bode slavnoznani potovalni učitelj Bele govoril o sadoreji in o sredstvih proti mrazu.

Loka pri Zidanem mostu. Za peto kurijo je izvoljenih 5 Žičkarjevih pristašev in 1 socialdemokrat.

Konjiški okraj. V Zrečah sta izvoljena dva Žičkarjeva volilna moža in trije Robičevi. — Skomre so volile dva Žičkarjeva pristaša, istotako Sv. Kunigunda s Padoškim vrhom.

Sv. Tomaž. Volitev za peto kurijo je pri nas prav povoljno izpala. Oba volilna moža sta zanesljiva. Istotako tudi v četrti skupini.

V Ločah je izvoljenih za gospoda Žičkarja pet mož — torej vsi.

Makole. Volitve po vseh šesterih občinah naše župnije: Sv. Ana, Dešno, Jelovec, Makole, Pečke, Stopno in Štatenberg so se izborno izvršile. Izvoljeni so sami vrli, popolnoma zanesljivi, slovenski krščanski možje, ki bojo stali nepremakljivo, kakor skale, za našega Mlakerja in Robiča. Nemčurjev, liberalcev, mokračev nobenega ni bilo blizu. Za Črešenjskega »kmeta« Kresnika, ki hoče biti »gospod« in »kmet« vse vkup v enih hlačah in ki ga priporočajo naši najhujši, zakleti sovražniki in nasprotniki, pri nas nič ni zelene trave. Zanj so brezuspešni vsi napori.

Iz slovenjebistriškega okraja. Dne 27. t. m. je bila volitev volilnih mož v občini Zabljeku; izvoljeni so bili volilni možje za peto kurijo, ki izjavljajo, da stojijo trdno za kandidata Fr. Mlakerja v Hošnici in Robiča v Lembahu.

Kozje. Dne 3. decembra bomo volili v četrti in peti kuriji in s tem bode dokončana strastna volilna borba, katero je z neverjetnim cinizmom vprizoril naš liberalni gospod dr. Pikel. Po težkem boju smo si Slovenci priborili trg in okrajni zastop v

lepi jedinstvi, malo pozneje je pričel dr. Pikel rušiti slovo s tem, da je žveplo in ogenj sipal na vse, ki se mu niso hoteli kloniti in so si pridržali pravico samostojnega prevdarka in postopanja. Dne 3. decembra pa mu bomo dokazali, da naše vrste niso tako redke, kot si jih on predočuje, ampak vsi bomo z navdušenjem volili možje iz naše sredine, gospoda posestnika Miha Volavšek-a in Antona Maček-a, kot volilne možje pete kurije. Slovenski katoliški možje, dokažite s to volitvijo, da obsojate liberalne napade na naše najboljše katoliške možje! Ne dajte se pregovoriti po drugem kandidatu, zvestem privrženecu dr. Pikel-na — gosp. Vertovšek-u. Nam se dozdeva, da zadnjega že greva, da se je pustil vporabiti v gonji proti »farjem«, kot naši olikanci imenujejo našo duhovščino. Dne 3. decembra slovesno izpričajmo, da so Kozje slovenske in katoliške in da z odločnostjo odklanjamo mešetarje z brezbožnimi, liberalnimi nauki.

V Konjicah je 25. t. m. zborovalo katol. politično društvo. G. poslanec Robič je poročal o svojem dosedanjem delovanju ter volilce zagotovil, da je voljan tudi v prihodnjem za njih blagor storiti, kar koli bo mogoče, če mu le zaupajo in ga zopet v četrti skupini svojim poslancem volijo. Burni živio-klici zadonijo; mi vas hočemo zopet za poslanca, kličejo volilci. G. predsednik izrazi v imenu volilcev polno zaupanje gosp. Robiču, pa tudi poslancu pete skupine, g. Žičkarju. Gromovito zaorijo navdušeni zborovalci: Živela Žičkar in Robič. G. Kresnik Črešnjevski, nemški protikandidat Robičev, nekdanj vrl slovenski narodnjak, a zdaj — kar je obžalovanja vredno — ves drugačen, je tudi prihitel s tremi sociji k našemu zborovanju. Kaj ga je k nam napotilo, ne vemo. Nemir delati menda ne, imamo orožnike, ki strogo skrbijo za mir, če je pa mislil, da bode naše katoliške volilce in volilne možje, ki stojijo vsi hrabro in trdno za Žičkarja in Robiča, na svoje limanice vlovil, se je zelo varal. Oglasi se k besedi. Ker pa začne prazno slamo mlatiti in suhe otrobe vezati — povdarjal je, da je kmet in kot tak bo on kmečki stan v parlamentu najbolje zastopal — začeli so ga navzoči kmetje zavračati, češ, mi smo tudi kmetje, volili pa ne bomo tebe, ampak Robiča. Zopet drugi so rekali: saj si kmet, pa . . . jeden ga je zavrnil: »Mi take ljudi že poznamo, ki giftne krote jejo«; več zborovalcev pa je začelo mrmrati: nesimo ga ven, Robič je naš. Ko so se na prigovor predsednika duhovi pomirili, povdarja J. sveto dolžnost katoliških mož, udeleževati se volitev, voliti katoliške volilne možje in poslance, ker v srcu, v katerem prave vere ni, tam tudi prave vesti ni, ker v državi, kjer Kristus ne vlada, blaginja in sreča propada. Ne gleda se pa pri volitvi na kandidatov stan, temveč, če je za poslanca sposoben in voljan. Ker pa imata gospoda Žičkar in Robič voljo in sposobnost, zato smo jih pred tremi leti volili in jih zdaj zopet volimo. Burni živio-klici. Konečno se g. predsednik spominja stoletnega rojstnega dne Slomšekovega in zaključil z živio-klici na sv. očeta Leona XIII. in cesarja Franca Jožefa živahno zborovanje. Zborovalci se polni navdušenja za naša poslance razidejo; na potu pa se med seboj pogovarjajo: Kakor danes Kresniku, naj se v prihodnje vsakemu godi, ki misli, da se med nami katoliškimi možmi nevarna nemčurska politika lahko sadi.

Police pri Radgoni so volile narodno in sicer je volilni mož četrte in pete kurije znani rodoljub, g. Janez Pelcl. Ker je ob času izvolitve bil bolan v postelji, se tem potom zahvaljuje svojim somišljenikom za izkazano mu zaupanje. Volitev volilnih mož v Policah je bila vrlo zanimiva. Vršila se je dne 22. t. m. ob pol 3. uri popoludne. Bila je že 2. ura popoldne, a še nikogar naših ni bilo na volišču. Nasprotniki so si že menciali roke in si mislili: »Štajerc« jih je oplasil. A med tem od jutranje strani

na volišče prikorakajo zavedni možje iz Farnbühla. Zopet napoči smeh in od večerne strani se prikažejo možje iz Aženec, kojim se pridružijo neodvisni možje iz Polic. Naš tabor je bil skupaj. Nasprotniki so se plaho spogledovali. Skozi tri tedne so se že hvallili, da nam bodo pokazali, kako je treba voliti, a pokazali smo jim mi Slovenci. Živel zavedni slovenski možje.

Pri Sv. Jurju ob Ščavnici je bil voljen v kmetski skupini za volilnega moža g. Jakob Mikl iz Biserjan. Volitve so se vršile v Vaupotičevi gostilni. Oštir g. Vaupotič se je po dovršeni volitvi bahal: »To sem jaz storil«. — Strobil je namreč skupaj bračkijance, da so bili v večini, narodnih volilcev je premalo prišlo. Mi pa smo gosp. Vaupotiču hvaležni za to očitno izjavo; zdaj je pokazal, kake barve mož da je. Zadnja leta so se narodne veselice bralnega društva, ognjegasilcev, dijakov že ogibale njegove krčme, zanaprej pa se bodo že tembolj. — V peti kuriji je s pomočjo vrlih Krabonošcev bil izvoljen č. g. župnik, kar je nekoliko poparilo bračkijance.

Dobje. Vkljub novim krivovernim katekizmom, katere je poslala sem liberalna tiskarna iz Ljubljane, vkljub kozjanskemu agitatorju in prizadevanju g. Valentina P., ki je celo samega sebe volil, nič ni hasnilo; izvoljeni so štirje neodvisni kmetje, ki bodo glasovali za gg. Žičkarja in Berksa. Naši kmetje so neodvisni od takih prijateljev, ki jim ponujajo liberalne katekizme.

Duhovniške vesti. Prestavljena sta č. gg. Josip Erker iz Rečice v Št. Jurij ob juž. železn. in J. Kostanjevec iz Ljubnega v Rečico. Umrli je dne 25. t. m. č. g. Fr. Schwarz, župnik v Kamnici. N. v m. p. Provizor v Kamnici je postal č. g. Ivan Topolnik. V pokoj je stopil č. g. Ferd. Jan, župnik v Št. Petru v Sav. dolini, provizor tam je postal č. g. Cinglak.

Cerkvene zadeve.

Prvi evharistiški shod v lavantinski škofiji.

Skrivnost najsvetejšega zakramenta je središče krščanske vere in solnce katoliškega bogoslužja. S to skrivnostjo stoji in pade cela krščanska vera. Jezus Kristus je to sam razločno povedal. Ko so Judje v shodnici v Kafarnaumu zagodrnjali, ker jim je rekel: »Jaz sem živi kruh, ki sem iz nebes prišel, jih je resno in kratko zavrnil: Nikar ne godrnjajte med seboj. . . . Resnično, resnično vam povem: Kdor v me veruje, bo imel večno življenje. Jaz sem kruh življenja. Vaši očetje so jedli mano v puščavi, pa so umrli. To je kruh, ki je iz nebes prišel, da, če kdo je od njega, ne umrje. Jaz sem živi kruh, ki sem iz nebes prišel. Kdor je od tega kruha, bo živel vekomaj in kruh, ki ga bom jaz dal, je moje meso za življenje sveta«.

In ko so se Judje prepirali med seboj, kako bi jim mogel dati svoje meso jesti, jim je brez vsega zavijanja in izpričevanja naravnost povedal: »Resnično, resnično vam povem: ako ne boste jedli mesa sina človekovega in pili njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi. Kdor je moje meso in pije mojo kri, ostane v meni in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi Oče in jaz živim zavoljo Očeta, tako tudi, ki mene je, bo živel zavoljo mene. Zavoljo tega so ga zapustili mnogi, ki so prej šli za njim, češ, da je trdo to govorjenje, toda Zveličar se s tem ni dal prestrašiti, marveč se je obrnil celo k apostolom, rekoč: »Ali tudi vi hočete oditi?« na kar je Peter izpregovoril vele-

pomenljive besede: »Gospod, h komu hočemo iti? Ti imaš besede večnega življenja«. (Jan. pogl. 6).

Ravno tako jasno je rekel pri zadnji večerji: »To je moje Telo. To je kelih moje krvi, nove in večne zaveze. To delajte v moj spomin!« (Luk. poglavje 22). Pomen teh besed so apostoli prav dobro razumeli, kakor nam spričuje sveti apostol Pavel, najučenejši med apostoli, v prvem listu na Korinčane. Ta najdražji zaklad je torej cerkev sprejela iz rok svojega božjega ustanovitelja, v tem zakramentu se v polnem pomenu izpolnjuje besede Jezusove: »Glejte, jaz sem z vami vse dni do konca sveta«. (Mat. 28.). To prečudno skrivnost so obhajali prvi kristjani globoko pod zemljo, v katakombah, kakor se nam dandanes spričuje slike, to jim je bila tolažba in najzdatnejša pomoč v hudem preganjanju in mučeništvu. Kako vzvišena, kako srce vzdigajoča je ta skrivnost! Celo drugoverci, ki trezno mislijo, občudujejo lepoto in vzvišenost katoliškega nauka o najsvet. zakramentu. Kako globoka čustva prevzamejo človeka, ko stopi v tiho cerkvico, kjer pred tabernakljem brli večna luč, in tamkaj lahko razkrije svoje obteženo srce in se pogovarja s svojim Bogom! Ali si moremo predstaviti vzvišenejši prizor, kakor krščansko srenjo z župno cerkvijo v sredini, kjer prebiva v ponjnih podobah med svojimi otroki kralj nebes in zemlje? Glejte prebivališče Boga z ljudmi in bo prebival z njimi. (Skr. Raz. 21).

Kdor se torej drzne s svojim blatnim jezikom zaničljivo govoriti o tej visoki skrivnosti, ne zasluži več imena kristjan, ampak je podoben Judom v Kafarnaumu, ki so ravno zavoljo te skrivnosti zapustili Jezusa. To skrivnost so katoliški kristjani vedno verovali in častili, ako se pa dandanes česčenje presv. Rešnjega Telesa še prav posebno razvija, je vzrok ta, ker hudobni ljudje dandanes z nezasišano zlobnostjo vzdigujejo svoje pesti

proti Kristusu, kakor nekaj Judje, ko so ga tožili pred Poncijem Pilatom.

Tako so nastale novejši čas razne bratovščine v čast najsv. zakramenta. Tudi v lavantinski škofiji imamo od l. 1881 družbo vednega česčenja, ki je že neizmerno veliko dobrega storila v čast božjo, za olepšanje hiše božje in s tem tudi povzdignila lepo umetnost. V kratkem izide v Mariboru slovenska knjiga, ki bo natančno poročala o delovanju te družbe.

Prav posebno važnost pa še ima skrivnost oltarskega zakramenta za to, ker iz nje izvira duhovska služba in čast. Duhovniki morajo po naročilu Gospodovem izpolnjevati zapoved njegovo: To storite v moj spomin! Katoliško duhovstvo zajema ravno iz tega zakramenta svojo moč, svoje dostojanstvo; ob enem pa je s tem združena velikanska odgovornost. Zato je potrebno, da so pred vsem duhovniki goreči čistilci najsv. zakramenta. Zato je leta 1862. v Parizu pobožen duhovnik Eymard ustanovil posebno družbo v čast najsv. zakr. Za duhovnike, ki živijo med svetom pa je ustanovil društvo duhovnikov-častilcev sv. R. T. Sedaj šteje že čez 30.000 udov po vsem svetu. Vsak ud se obveže vsak teden po eno uro moliti presv. Rešnje Telo. Da se pospešuje česčenje najsv. zakramenta, so prišli v navado evharistični shodi.

Beseda »evharistija«, je grška in pomeni zahvalo ali zahvalno molitev in ker Jezus Kristus v najsv. zakramentu daje najlepšo zahvalo za nas ljudi nebeskemu Očetu, se tudi ta zakrament imenuje evharistija. Evharističen shod je torej shod čistilcev presv. Rešnjega Telesa. Taki shodi so se obhajali že po mnogih deželah; v Ljubljani že dvakrat. Letos pa smo ga imeli tudi v lavantinski škofiji in sicer v Mariboru na god sv. device Cecilije dne 22. novembra. Udeležilo se ga je blizu 80 duhovnikov.

Ob 10. uri predpoldnem so milostljivi knezoškof opravili v stolni cerkvi slovesno

sv. mašo. Po maši so navzoči duhovniki tiho molili izpostavljeno sv. Rešnje Telo do 12. ure. Popoludne ob 3. so se pa zbrali v cerkvi sv. Alojzija k zborovanju ali h konferenci. Najprej so mil. knezoškof s prisrčnim nagovorom pozdravili zborovalce in izrekli zahvalo vsem, ki so pospeševali česčenje presvetega Reš. Tel. Na to je čast g. Jakob Hribernik, spiritual v bogoslovju, poročal o družbi duhovnikov-častilcev presv. R. T. Prav jasno je razložil, kako lahko, koristno in potrebno je duhovniku biti ud te družbe. V lavantinski škofiji ima družba doslej 87 udov, umrlo jih je 5.

Za njim je pa govoril preč. gsp. prelat K. Hribovšek, ravnatelj v bogoslovju, temeljito o razmerju med pobožnostjo presv. R. T. in pa presv. Srca Jezusovega. Obe pobožnosti sta si sicer sorodni, vendar tudi dokaj različni. Ob enem je poročal o duhovski družbi »Perseverantia«, ki ima namen gojiti posebno pobožnost do presv. Srca Jezusovega. Začela se je l. 1868. na Dunaju in je lansko leto štela 13.519 udov v 150 škofijah. V lavantinski škofiji ima 325 udov, umrlo pa jih je 35. — Po konferenci je bila zopet molitvena ura pred izpostavljenim Najsvetejšim, potem litanijske Srca Jezusovega in zahvalna pesem.

S tem je bil končan prvi evharistični shod. Namen mu je bil, da se duhovniki skupno poklonijo Najsvetejšemu: kjer so dva ali trije v mojem imenu, sem sredi med njimi (Mat. 18, 20), in da bi se medsebojno vspodbujali v gorečnosti za čast božjo, zlasti za česčenje najsvetejšega zakramenta. Dal Bog, da bi spoznanje in ljubezen do Jezusa Kristusa v najsv. zakramentu med nami bolj in bolj rastla ter da sebi v kratkem mogel še sijajnejše obhajati drugi evharistični shod! Adorator.

* Tem potem se prosijo vsi udje, naj dopošljejo gosp. prelata Hribovšku do novega leta udnino, ako še tega niso storili.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu
**vsakovrstne podobice, molitvenike,
rožne vence, svetinjice, križce.**

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobic je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stojalcem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak uad ali zasebnike stampilije (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

**Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki
za v molitev priporočene ranjke.**

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 glđ. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Postrežba točna, cene nizke.

Na debelo, na drobno.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“
Celje, Graške ulice 12

Priporoča svoje lahko tekoče **slamorenzice** najboljših sestavov kakor tudi izvrstne **slamorenzice kose**. Dalje svojo veliko zalogo izdelkov iz **kamenščine**, kakor **cevi za kanalizacije in stranišča**, **nastavke za dimnike** v vsakovrstnih oblikah, **cementa, istavbenih in pehištvnih okovov, peči, štedilnikov** od najpriprostejših do najfinejših izpeljave,

Kmetovalcem priporočam kot najizdatnejše umetno gnojilo **Tomažovo fosfatno moko** po tovarniški ceni. 469 1

Velika izbira železnih nagradnih križev.

Slavno občinstvo vabim, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo.

V najem

želim vzeti hišo za trgovino. — Ponudbe je poslati pod: A. S. po-te restante Maribor.